

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 9. februar 2022 af Østre Landsrets 24. afdeling
(landsdommerne Steen Mejer, Peter Mørk Thomsen og Thomas Petersen (kst.) med
nævninger).

24. afd. N nr. S-1591-21:

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

(CPR nr. 1)

(advokat Martin Andersen, beskikket)

Retten i Nykøbing Falsters dom af 25. maj 2021 er anket af tiltalte med endelig påstand om
frifindelse i forhold 1, 2, 4, 6 og 7 og i øvrigt til formildelse af straffen.

Anklagemyndigheden har nedlagt endelig påstand om skærpelse.

Forurettede 2 har gentaget sin erstatningspåstand for byretten om betaling af helbredsud-
gifter med 1.800 kr., svie og smerte med 16.380 kr. og godtgørelse efter erstatningsan-
svarslovens § 26, stk. 3, med 25.000 kr. Kravet er efter det oplyste fremsat over for tiltalte i
forbindelse med retsmødet i byretten den 18. maj 2021.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne Vidne 3, Forurettede
2, Vidne 2 og Vidne 5.

De i byretten af vidnerne Forurettede 1, Vidne 4 og Vidne 1 afgivne forkla-
ringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har forklaret supplerende vedrørende *forhold 1 til 4* blandt andet, at han boede i Institution i juni 2020. Forurettede 1 havde truet en af tiltaltes venner. Forurettede 1 er større end tiltaltes ven. Tiltalte var vred på Forurettede 1 og ville have ham til at forstå, at han ikke skulle true vennen. Tiltalte har tre grader af vrede. Først siger han tingene normalt til folk, herefter hæver han sin stemme, og hvis det ikke virkede i forhold til Forurettede 1, ville han sige til ham, at han kunne "tage dansen med ham". Hvis Forurettede 1 havde truet tiltalte, ville han give ham "nogen på snotten". Tiltalte var ophidset på det pågældende tidspunkt, og det var nok ham, man kunne høre i baggrunden fra opkaldet til alarmcentralen. Han ville have vist Forurettede 1 sin ene kniv, idet Forurettede 1 også var interesseret i blankvåben, og da kniven var speciel. Han viste ikke Forurettede 1 knivene. Han bankede på Forurettede 1's vindue den pågældende dag. Hvis han ville have haft en fysisk konfrontation med Forurettede 1, ville han være gået ind ad døren. Jorden foran vinduet skrår nedad, så han kan kun lige nå op til vinduet. Da Forurettede 1 åbnede vinduet, forklarede han ham, at han ikke skulle gå rundt og true andre. Da Forurettede 1 ikke hørte efter, hævdede han stemmen. Forurettede 1 sagde, at han var ligeglad, hvorefter tiltalte sagde til ham, at han kunne "tage dansen med ham". Forurettede 1 havde stukket sit hoved lidt ud ad vinduet, da de talte sammen. Han vidste ikke, at der blev ringet efter politiet. Han truede ikke Forurettede 1 med at ville slå ham ihjel. Han var kun henne ved Forurettede 1's vindue en gang. Da han var der anden gang, talte han slet ikke med Forurettede 1. Han var oppe ved Forurettede 1's vindue anden gang, men Forurettede 1 åbnede ikke vinduet.

Tiltalte har vedrørende *forhold 6 og 7* supplerende forklaret blandt andet, at Forurettede 2 forud for episoden havde opsøgt ham, men tiltalte var skuffet over Forurettede 2 og havde sagt til ham, at han ikke ville tale med ham. Forurettede 2 havde sagt noget, som ikke passede, så tiltalte ønskede ikke at tale med ham. Han havde ikke talt med nogen om Person 1's hund den dag. Hunden havde ikke været der i omkring 14 dage. Tiltalte drak kaffe hos Vidne 2, da de hørte larm fra Person 1's bolig ved siden af. Det var anden dag i træk, at der var larm fra Person 1's bolig. Støjen var meget generende. Tiltalte havde drukket øl, men ikke indtaget hash. Han havde indtaget alkohol i et omfang, så han kunne fungere normalt. Han havde været hos Vidne 2 i omkring 30 til 45 minutter forud for konfrontationen med Forurettede 2. De råbte til hinanden gennem væggen. Forurettede 2 kaldte Vidne 2 en fed møgluder. Han råbte til Forurettede 2, at han ikke skulle tale til en dame på den måde. Forurettede 2 råbte til ham, at han skulle komme ud, hvis han turde. Han frygter ikke nogen, så han valgte at gå ud for at høre, hvad Forurettede 2 ville. Han havde regnet med, at Forurettede 2 ville svine ham til og ikke andet. Forurettede 2 plejede at være stor i munden.

Da han kom ud, stod Forurettede 2 ved døren til nr. 32 G. Det var først, da han kom helt tæt hen til Forurettede 2, at han så sværdet. Han vidste ikke, at der var et sværd hos

Person 1. Forurettede 2 huggede mod ham med sværdet. Han blev ramt af sværdet nogle gange på venstre side af jakken. Han havde ikke nogen kniv med i første omgang. Da han blev ramt på hånden, begyndte han at bløde. Adspurgt på ny forklarede tiltalte, at han under den første episode kun blev ramt på hånden, mens han under den anden episode blev ramt på armen. Han gik eller løb tilbage til sin egen bolig, hvor han tog en kniv fra køkkenbordet. Han tænkte ikke over, hvilken kniv han tog. Han kan ikke sige, hvor lang tid der gik, fra han hentede kniven, og indtil han fandt Forurettede 2 igen. Han tænkte, at Forurettede 2 ville slå ham ihjel, så han var klar til at forsvare sig. Han ville hente en kniv for at forsvare sig selv. Han vidste ikke, om Forurettede 2 var fulgt efter ham. Han overvejede ikke at blive i sin bolig og låse døren. I princippet kunne Forurettede 2 være lige bag ved ham. Det ville være nemt for Forurettede 2 at komme ind i hans bolig. Han så ikke, hvad Forurettede 2 gjorde, da tiltalte løb til sin bolig. Han følte ikke, at Forurettede 2's angreb mod ham var afsluttet. Han kan hverken sige, at det var afsluttet, eller at det fortsatte. Han havde på det tidspunkt ikke rigtigt Vidne 2 i sine tanker. Det hele gik så hurtigt. Da han kom ud, stod Forurettede 2 fortsat ved døren til nr. 32 G. Forurettede 2 svingede igen ud efter hans hoved med sværdet. Han greb sværdbladet og stak Forurettede 2 en enkelt gang med kniven. Han mener ikke, at der var tale om et dybt stik. Han husker kun at have stukket en gang med kniven. Han tænkte ikke over, om han stak med kniven over eller under bæltstedet. Det var tilfældigt, at han ramte ham, som han gjorde. Han husker ikke, hvad han sagde til politiet eller ambulancefolkene. Han mener, at han blot sagde, at han håbede, at Forurettede 2 ikke havde det godt. De skader, han fik på sin læderjakke, stammer fra Forurettede 2's brug af sværdet mod ham. Han har i dag et ar på højre albueled. Det stammer fra episoden. Det var under den anden episode, at han blev ramt af sværdet på armen. Han ønskede ikke at dræbe Forurettede 2. Hvis han ville have dræbt Forurettede 2, ville han ikke have stoppet. Han stoppede, da Forurettede 2 stoppede. Hans plan med at tage kniven var at få Forurettede 2 til at droppe sværdet. Han ville vise Forurettede 2, at han ikke var bange for ham, og at han var klar til at forsvare sig selv. Han så ikke nogen bambuspind eller nogen skede til sværdet. Han var meget overrasket over at blive anholdt, idet han blot havde forsvaret sit liv.

Vidne 3 har forklaret supplerende blandt andet, at tiltalte kom med en række udtalelser undervejs i ambulancen. Hun talte ikke med tiltalte, men lyttede blot til ham. Tiltalte havde vist nok tre skader på hænderne og en skade på højre arm. Tiltalte sagde flere gange, at han håbede, at Forurettede 2 ville dø. De bad ham stoppe med at sige det, men han blev ved med spontant at udtale det. Tiltalte sagde også, at Forurettede 2 havde angrebet ham med et sværd, ligesom han flere gange gentog, at hans læderjakke havde reddet hans liv. Tiltalte har sikkert også udtalt, sådan som det står anført i politirapporten, at han havde hentet en

kniv for at forsvare sig selv, men hun husker det ikke i dag. Tiltalte nævnte også ordet ”hævn” .

Forurettede 2 har forklaret supplerende blandt andet, at han kan vedstå de forklaringer, han har afgivet i sin egen sag. Han havde et anspændt forhold til tiltalte forud for episoden. Hvis ikke man gjorde, som tiltalte sagde, så kunne der godt komme konsekvenser. Han havde ikke forud for episoden haft en truende adfærd over for tiltalte. Han havde sagt til tiltalte, at han ikke havde syntes om, at tiltalte havde truet med at slå en hund ihjel. Person 1's hund var den pågældende dag stukket af. Tiltalte havde løbet efter den. Han var bange for, at tiltalte ville slå hunden ihjel, så han gik selv ud for at lede efter hunden. Han sagde til tiltalte, at han skulle lade hunden være. Tiltalte sagde, at hunden bare skulle dø. Tiltalte havde en kniv på sig hele tiden. Han gik tilbage til Person 1 med hunden, da han havde fundet den. Han er sikker på det, han har forklaret om hunden. Han kan ikke huske, at Person 1 og ham var blevet bedt om at dæmpe sig. Da døren ind til Person 1's bolig ikke kunne låses, gik han ud igen. Person 1 er handicappet, og han ønskede ikke, at tiltalte skulle komme ind i Person 1's bolig. Han husker ikke, hvornår han tog sværdet. Han betragtede det ikke som et sværd, men som en bambusstok, som Person 1 og han ikke har kunnet skille ad. Han stod ved nedløbsrøret til bolig nr. 32 G. Han havde da stokken eller sværdet med sig, idet han havde set tiltalte med en kniv. Tiltalte kom gående mod ham i en truende positur med ar-mene ud til siden. Tiltalte havde en kniv i hver sin hånd. Han husker, at Vidne 2 sagde til tiltalte, at tiltalte skulle ”tage ham” . Han prikkede til tiltalte med bambusstokken eller sværdet for at holde tiltalte på afstand. Sværdet var da fortsat i skeden, hvorfor han opfattede det som en stok. Hvis der havde været tale om et sværd, ville det være gået igennem tiltalte. På et tidspunkt faldt skeden til sværdet væk. Det skete, da han forsøgte at holde tiltalte væk med stokken. Skeden gled blot af. Da han holdt tiltalte væk med stokken eller sværdet, trådte tiltalte til side og huggede kniven i ham to gange. Luften forsvandt ud af ham. Han sagde til tiltalte, at han havde fået nok. Det var for at undgå at blive slået ihjel. Han husker ikke, om tiltalte gik tilbage til sin bolig på noget tidspunkt. Han husker meget lidt fra gerningsdagen, da han blev sløv efter at være blevet ramt med kniven. Han havde drukket et glas likør forud for episoden. Han var ikke fuld. Han har ikke et dagligt forbrug af alkohol. Han havde måske drukket alkohol nogle dage i forvejen. Han blev stukket to gange med kniven. Han ved ikke, hvor tiltalte sigtede med kniven. Tiltalte forsøgte at slå ham ihjel. Tiltalte havde to knive med sig, da tiltalte stak ham. Det er han sikker på. Den ene kniv ligger nok stadig i området. Han husker ikke, om han hele tiden har forklaret, at tiltalte havde to knive. Han syntes, det er beklageligt, at skeden til sværdet ikke er blevet fundet. Det må være fordi, at politiet ikke har gjort deres arbejde godt nok. Det kan godt være, at

tiltalte holdt fast i bladet på sværdet på et tidspunkt, men han husker det ikke længere. Tiltalte havde købt sit tøj i en genbrugsbutik. Tøjet havde huller i forvejen.

Vidne 2 har forklaret supplerende blandt andet, at hun drak morgenkaffe med tiltalte den pågældende dag. Hun husker ikke, om de drak andet end kaffe. Hun havde nok røget en joint. Tiltalte havde muligvis drukket en øl, men hun husker det ikke. Ingen af dem var påvirkede. Der var meget larm fra Person 1's bolig, hvilket fik hende til stille og roligt at banke på væggen og bede dem om at skrue lidt ned. Der blev talt lidt frem og til-bage. Forurettede 2 råbte til tiltalte, at han bare skulle komme, og at han ville slå tiltalte ihjel. Hun opfattede også truslen som rettet mod hende. Da hun hørte Forurettede 2's trussel, tænkte hun ikke på blot at låse døren. Tiltalte gik ud, og hun fulgte efter. Tiltalte løb hen mod nr. 32 G, hvor Forurettede 2 stod ved hjørnet. Da hun så, at Forurettede 2 havde et sværd, løb hun tilbage til sin bolig. Hun stod ud for det midterste vindue, da hun så, at Forurettede 2 havde et sværd. Tiltalte var da tæt henne ved Forurettede 2. Hun så ikke tiltalte have nogen kniv på noget tidspunkt. Hun var kun udenfor i ganske få sekunder. Hun opfattede det sådan, at tiltalte var løbet ud for at beskytte hende. Hun husker ikke, om nogen af dem sagde noget, mens hun var udenfor. Hun så ikke, om tiltalte gik eller løb frem mod Forurettede 2. Hun husker ikke, om hun så Forurettede 2 løbe ind for at hente et sværd. Hun mener, at Forurettede 2 havde et sværd fra begyndelsen af. Der var ingen skede på sværdet. Forurettede 2 svingede med sværdet i retning mod tiltalte. Hun har ikke råbt til tiltalte, at han skulle tage Forurettede 2. Da hun kom ind til sig selv, hørte hun ikke råben eller skrigeri udenfor. Person 1 har en hund, men den har aldrig boet på hans adresse. Person 1 havde ikke sin hund på besøg den dag. Hun har selv en hund. Hun er sikker på, at der ikke var andre hunde den dag. Tiltalte har en mobiltelefon, men han bruger den aldrig. Han låner af og til hendes telefon. Hun så først tiltalte igen, da hun hørte ham skribe og gik ind til ham. Tiltalte var kommet til skade med sin tommelfinger. Hun har ikke talt med tiltalte, siden han blev anholdt. Forurettede 2 var ofte påvirket af medicin og kunne finde på at gå ind i hendes lejlighed uden hendes tilladelse. Det hændte, at han af og til troede, at hun havde taget hans ting. Hun var og er meget bange for Forurettede 2. Hun er stadig nabo til Forurettede 2. Hun har ingen relation til ham. Hun har talt med ham en gang siden episoden, hvor han viste hende sine ar.

Vidne 5 har forklaret supplerende blandt andet, at episoden, hvor der var uro, tog 5 til 10 minutter. Han så, at Forurettede 2 var på vej i retning mod markerne, og at tiltalte løb efter. Han kunne ikke se, om manden gik ud mod markerne eller ind ad indgangen i rækkehuset længst mod markerne. Vidnet stod omkring 15 til 20 meter fra mændene, der skændtes. De forsvandt om bag hækken, hvorefter han ikke kunne se dem mere. Han kunne ikke høre,

hvad der blev sagt. Kvinden var til stede i hele den periode, hvor han stod og kiggede. Han så ikke nogen hund.

Personlige oplysninger

Der er til brug for ankesagen foretaget mentalundersøgelse af tiltalte.

Tiltalte er foruden de afgørelser, der er gengivet i byrettens dom, straffet ved dom af 23. september 2020 med en bøde på 5.000 kr. for overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1, og § 2, stk. 1, nr. 3.

Tiltalte har været frihedsberøvet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Bevisvurderingen

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldspørgsmålet fremgår:

”Alle nævninger og dommere udtaler:

Forhold 1, 2 og 4

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte – med samme begrundelse som byretten – skyldig i forhold 1, 2 og 4.

Forhold 6 og 7

Som anført af byretten kan det lægges til grund, at Forurettede 2 udøvede vold mod tiltalte ved at ramme tiltalte flere gange med et sværd. Efter oplysningerne i sagen kan det endvidere lægges til grund, at Forurettede 2 af tiltalte blev tildelt to stiksår med en kniv i maven, hvoraf det ene stik gik gennem bughinden og medførte læsioner i tyndtarmen. Ifølge oplysningerne i personundersøgelsen har knivstikkene bragt Forurettede 2 i livsfare, og han ville uden akut, kompetent lægehjælp næppe have overlevet.

Bevisspørgsmålene for landsretten angår i første række, om tiltalte havde forsæt til at dræbe Forurettede 2 med kniven, og i anden række om tiltaltes angreb er straffrit efter straffelovens bestemmelser om nødværge, jf. straffelovens § 13, stk. 1 eller 2.

For så vidt angår spørgsmålet om tiltaltes forsæt bemærker landsretten, at det efter tiltaltes egen forklaring må lægges til grund, at tiltalte havde opfattet den indledende situation, hvor han blev ramt af et sværd, som faretruende, og at han hentede en kniv, idet han var parat til i givet fald at tage kampen op mod Forurettede 2. Tiltalte stak herefter Forurettede 2 to gange i maveregionen med en stor køkkenkniv. I hvert fald det ene stik har været afgivet med en sådan styrke, at det gik igennem bughinden. Som følge af knivstikkene har Forurettede 2 været i livsfare. Tiltalte udtalte flere gange umiddelbart efter episoden blandt andet, at han håbede, at Forurettede 2 ville afgå ved døden. Under disse omstændigheder finder landsretten det godt-gjort, at tiltalte i hvert fald må have indset, at det var sandsynligt, at forurettede kun-ne dø af de to knivstik, og at han på gerningstidspunktet har forholdt sig psykologisk accepterende til muligheden for, at hans knivstik ville være dødbringende. På denne baggrund tiltræder landsretten, at tiltalte har haft det fornødne forsæt til at dræbe Forurettede 2.

Som anført ovenfor har landsretten – som byretten – lagt til grund, at tiltalte indledningsvis blev angrebet af Forurettede 2 med et sværd, og at tiltalte i den forbindelse blev ramt af sværdet. I stedet for at forlade området eller søge tilflugt, gik tiltalte til sin bopæl, hvor han hentede en kniv, hvorefter han på ny opsøgte Forurettede 2, der fortsat var i besiddelse af et sværd. Selv om det ikke kan udelukkes, at Forurettede 2 fortsatte med at udøve vold eller forsøgte at udøve vold mod tiltalte ved brug af sværdet, finder landsretten, at det ikke var nødvendigt for tiltalte at gå tilbage til den faretruende situation med en kniv for at modstå eller afværge et angreb imod ham. Allerede på denne baggrund findes tiltaltes knivstik mod Forurettede 2 ikke omfattet af straffelovens § 13, stk. 1.

Straffelovens § 13, stk. 2, omhandler den situation, hvor nogen overskrider grænserne for lovligt nødværge, idet en sådan overskridelse efter omstændighederne kan være straffri, hvis overskridelsen er rimeligt begrundet i den ved angrebet fremkaldte skræk eller ophidselse. Henset til at Forurettede 2's indledningsvise angreb mod tiltalte må anses for ophørt, da tiltalte besluttede at gå tilbage til sin bopæl for at hente en kniv, finder landsretten, at straffelovens § 13, stk. 2, ikke kan begrunde straffrihed.

Tiltaltes forsøg på at dræbe Forurettede 2 er derfor ikke straffrit efter straffelovens bestemmelser om nødværge.

Tiltalte findes herefter skyldig som fastslået ved byrettens dom.”

Sanktionen

Tiltalte er fundet skyldig i navnlig forsøg på drab efter straffelovens § 237, forsøg på grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1, i gentagelsestilfælde samt trusler efter straffelovens § 123, stk. 1, og § 266.

Der er afgivet 17 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år og 1 stemme for fængsel i 5 år.

Flertallet har ved straffens fastsættelse taget hensyn til karakteren af den begåede kriminalitet, hvorunder der tillige er henset til forløbet forud for drabsforsøget og omstændighederne ved de begåede forhold i øvrigt.

Mindretallet kan ved sin begrundelse for strafudmålingen henvist til begrundelsen for byretten.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at tiltalte straffes med fængsel i 6 år. Straffen fastsættes efter de bestemmelser, der er gengivet i byrettens dom, idet der tillige citeres ”, jf. til dels § 89.”

Erstatning

Af de grunde, der er anført af byretten, finder landsrettens juridiske dommere, at tiltalte skal betale en tortgodtgørelse til Forurettede 2 på 20.000 kr. Beløbet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 18. juni 2021.

Landsretten tiltræder, at Forurettede 2's øvrige erstatningspåstande ikke er taget under påkendelse.

Konklusion

Straffen forhøjes til fængsel i 6 år og tortgodtgørelsen, der rettelig skal forrentes fra den 18. juni 2021, forhøjes til 20.000 kr.

I øvrigt stadfæstes byrettens dom.

Thikendesforret:

Tiltalte straffes med fængsel i 6 år.

Tiltalte skal inden 14 dage til Forurettede 2 betale 20.000 kr. med pro-cesrente fra den 18. juni 2021.

I øvrigt stadfæstes byrettens dom.

Tiltalte betaler sagens omkostninger for landsretten,

